

اخبار کارگری

معوقات مزدی کارگران شهرداری کومله گیلان به پنج ماه رسید

جمعی از کارگران شهرداری کومله در استان گیلان از پنج ماه مطالبات مزدی پرداخت نشده خود خبر دادند. به گزارش ایلنا، به گفته این کارگران، آنها ۵ ماه مطالبات مزدی خود را دریافت نکرده‌اند و در عین حال سوابق بیمه آنها با مشکل روبه‌روست. طبق اظهارات این کارگران، اخیراً در جلسه‌ای که از سوی برخی مسئولان شورای شهر برگزار شده، وعده پیگیری مطالبات کارگران داده شده‌است. آنها با انتقاد از اوضاع معیشتی خود گفتند: با وجود همه مشکلاتی که در زمینه دریافت حقوق با آن مواجهیم، توقع داریم مسئولان شهرداری کومله به مساله معیشت و پرداخت دستمزد کارگران مجموعه خود رسیدگی کنند. این کارگران با تاکید بر اینکه مسئولان شهری پاسخگوی مطالبات معوقه کارگران نیستند، گفتند: اخیراً شهردار کومله به همراه یکی از اعضای شورای این شهر به اتهام برخی تخلفات از سوی مراجع قضایی شهرستان تعلیق از کار شده‌اند و این مجموعه هم اکنون با سرپرست اداره می‌شود. کارگران در خاتمه گفتند: این روزها تا مین هزینه‌های زندگی شوخی بر دار نیست، به همین دلیل از مسئولان مربوطه می‌خواهیم در مورد پرداخت مطالبات کارگران چاره‌اندیشی کنند.

کارکنان پیمانی دولت:

سازمان امور استخدامی به هرج و مرج و برگزاری آزمون‌های استخدام پایان دهد

جمعی از کارکنان پیمانی دولت گفتند: در یافتی بسیاری از کارمندان پیمانی که با شرکت در آزمون استخدامی عمومی به صورت رقابتی استخدام می‌شوند، ۱۲ میلیون تومان بدون احتساب اضافه کار است. این عده به ایلنا گفتند: شرایط کارکنان پیمانی که از طریق آزمون استخدامی جذب می‌شوند، بسیار بد است. سازمان اداری و استخدامی اسفند ماه ۱۴۰۲ بخشنامه‌ای تحت عنوان «دستورالعمل ارزیابی صلاحیت حرفه‌ای کارکنان نظام اداری» صادر کرده که براساس آن، کارکنان پیمانی و قراردادی موظف به شرکت در آزمون‌هایی برای تمدید قراردادها می‌شوند. این آزمون‌ها سه‌ساله بوده و تمدید قرارداد پیمانی نیز به آن بستگی دارد. به علاوه، کارمندان پیمانی در سال اول خدمت خود نیز باید در آزمون شرکت کنند تا در سه سال آینده قراردادشان تمدید شود. این کارمندان می‌گویند: موسساتی که این آزمون‌ها را برگزار می‌کنند، باید مجوزهای لازم را از سازمان‌های مربوطه مانند سازمان فنی و حرفه‌ای و دانشگاه‌های علمی کاربردی دریافت کنند. قیمت این آزمون‌ها نفری ۳ میلیون تومان است. سازمان اداری و استخدامی در برگزاری این آزمون‌ها هرج و مرجی راه‌انداخته و برای ما مشکل ایجاد کرده است. دولت، در حال حاضر نظارت کمتری بر این مسائل دارد. کارمندان دولت در چین وضعیتی قرار دارند و می‌خواهیم به مسائل مان نیز در کنار کارگران رسیدگی کنند.

تجمع بازنشستگان مخابرات ایران در استان‌های مختلف

بازنشستگان شرکت مخابرات ایران صبح دیروز (۲۳ مهرماه) در استان‌های مختلف کشور از جمله فارس، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، تهران، همدان، گیلان، اردبیل، خوزستان، کرمانشاه، کردستان و اصفهان، به روال هفته‌های گذشته در اعتراض به عدم تحقق مطالبات‌شان تجمع اعتراضی ترتیب دادند. به گزارش ایلنا، عدم اجرای بدون تنازل این نامه رفاهی، عدم فریز مطالبات، افزایش سهم بیمه تکمیلی بازنشستگان از ۲ درصد به ۵۰ درصد، عدم تسویه هزینه‌های درمان توسط بیمه معلم و دانا، عدم اجرای تبصره ۱ ماده ۲۱ و تبصره ۲ ماده ۳۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی در خصوص بازنشستگان بعد از خصوصی سازی، از جمله موضوعات مورد اعتراض این بازنشستگان است.

تجمع کارگران عسلویه

در اعتراض به محدودیت‌های مزدی

کارگران رسمی و عملیاتی شرکت نفت و گاز پارس که در منطقه عسلویه واقع است، دیروز دست به برگزاری یک تجمع اعتراضی زدند. به گزارش ایلنا، این کارکنان خواستار تعدیل محدودیت‌های مزدی معیشتی می‌گویند: امیدواریم وزیر نفت صدای دادخواهی ما را بشنود. ما مدت‌هاست که اعتراض می‌کنیم اما نتیجه نگرفته‌ایم. در این تجمع که همزمان در پالایشگاه‌های فجر جم نیز برگزار شده، معترضان خواستار حذف کسورات حقوق، اصلاح کف حقوق، ترمیم دریافتی کارکنان عملیاتی نفت، حفظ استقلال و تمامیت صندوق نفت، بازگرداندن مالیات‌های دریافتی اضافه و اجرای کامل ماده ۱۰ قانون نفت شدند.

درخواست بازنشستگان معترض

برای دیدن کار با وزیر کار

بازنشستگان تأمین اجتماعی با امضای طوماری، خواستار ملاقات حضوری با وزیر کار شدند. به گزارش ایلنا، حدود ۲۰۰ نفر از بازنشستگان تأمین اجتماعی که روز یکشنبه مقابل سازمان تأمین اجتماعی تجمع کرده بودند، با امضای طوماری خواستار ملاقات با «محمد میدری» وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی شدند. بازنشستگان در این طومار پیشنهاد دادند این نشست برگزار شود تا بتوانند مطالبات و مشکلات خود را روزی با وزیر کار در میان بگذارند. این نامه در دبیرخانه وزارت کار ثبت شده‌است.

قرائت سوگنامه برای قربانیان حوادث کار، درمان دردهای کارگران نیست

بردهداری سیستماتیک تحت لوای استاد – شاگردی

حادثه معدنچوی طیس، نمونه‌ای نادر نبوده و نیست

اکنون نزدیک سه هفته از این حادثه مرگبار می‌گذرد ولی اخبار کارگری نشان می‌دهد که معدنچوی طیس، یک «نمونه نادر» نبوده است. هر روز این اتفاقات مرگبار در ابعاد کوچک‌تر تکرار می‌شوند و هر چند هیاهو بر نمی‌انگیزند و آب از آب تکان نمی‌خورد، اما نشان می‌دهند که حادثه‌های مرگبار به صورت روزانه داریم و فقط کارگران معدن طیس نیستند که حق سخن گفتن،

در رابطه استاد-شاگردی، اوستا یا کارفرما در کلیه موارد حق حاکمیت دارد ساعت کار و دستمزد و مرخصی و... را اوستا بدون توجه به اینکه کارگر یا شاگرد هم حقی دارد تعیین می‌کند و کارگر محکوم است بپذیرد

اعتراض و سرباز زدن از کار خطرناک را نداشته‌اند. در واحدهای درگیر حادثه، اساساً تشکل کارگری وجود ندارد و حق تشکل‌یابی صفر است؛ چنانچه «حسین حبیبی» فعال کارگری می‌گوید «رابطه کارگر و کارفرما، رابطه استاد-شاگردی است» و هر چه اوستا می‌کند، شاگردان موظف به اجرا هستند و گرنه کار بی‌کارد.

برای نمونه، فقط دو روز ابتدای هفته جاری را در نظر می‌گیریم. شنبه ۲۱ مهر، یکی از کارگران مجتمع مس سرچشمه به دلیل کارگر فتنگی جان خود را از دست داد. این مرگ، پنجمین حادثه طی دو ماه گذشته در این مجتمع بوده است. در همان روز، بر اثر گاز گرفتگی در چاهی در تهران، یک کارگر چاه‌کن جان خود را از دست داد و کارگر دیگری با مصدومیت‌های بسیار در استان منتقل شد. همان روز، در جریان وقوع حادثه انفجار در یک معدن سنگ لاشه در محور هفتکل به باغملک، سه کارگر مصدوم شدند و باز هم در همان روز، کارگر فصلی بخش کشاورزی مجتمع کشت صنعت هفت تپه که در محل کار خود اقدام به خودسوزی کرده بود، حوالی ظهر در بیمارستان جان باخت.

یکشنبه ۲۲ مهر، یک کارگر آرماتوربند شاغل در ایلام بر اثر سقوط از ارتفاع ساختمان دچار حادثه شد و جان باخت. همان روز هم خبر فوت یکی دیگر از کارگران حادثه انفجار کارخانه کرمان از راه رسید.

در یک روز خاص از هفته گذشته (هجدهم مهر) نیز دو کارگر فوت و چند نفر مصدوم شدند. یکی از دو کارگر سیمبان مصدوم شرکت توزیع برق شهرستان رضوانشهر که بر اثر شکستگی تیرک بتنی برق دچار حادثه سقوط شده بودند، در بیمارستان جان باخت و مرگ دلخراش یک کارگر کارخانه مواد شوینده واقع در شهرک صنعتی ابوانکی به علت گیر کردن در دستگاه تزریق پلاستیک، رسانه‌ای شد و در جریان آتش‌سوزی که در یک انبار چوب واقع در شهرک صنعتی اصفاب دلیجان رخ داد، ۵ کارگر مصدوم شدند.

نتیجه کاملاً واضح است. هر روز حداقل دو یا سه کارگر جان خود را در اثر بی‌صدایی، محکومیت به کار در هر شرایطی و فشار اقتصادی از دست می‌دهند. هر روز حداقل ۳ تا ۵ کارگر بر اثر کار در چنین شرایطی مصدوم و روانه بیمارستان می‌شوند که اخبار فوت آنها در روزهای بعد به تدریج به رسانه‌ها می‌رسد و هر هفته یک یا دو حادثه مرگ و انفجار معدن داریم. بعد از حادثه معدن طیس، حداقل دو حادثه معدن دیگر اتفاق افتاده است؛ شانزدهم مهر در معدن زغال سنگ طرزه که منجر به مرگ یک کارگر شد و ۲۱ مهر انفجار در معدن سنگ لاشه باغملک که سه کارگر را مصدوم و راهی بیمارستان کرد.

محکومیت به کار در هر شرایطی

«محکومیت به کار در هر شرایطی» سرنوشت مشترک همه کارگرانی است که در محیط‌های ناپایمن، هر روز دوش به دوش مرگ می‌یستند و کار می‌کنند و خیلی اتفاقی مرگ همدوش، آنها را می‌بلعد!

حسین حبیبی با تاکید بر اینکه کارگر نمی‌تواند از کار کردن در شرایط ناپایمن و مرگبار امتناع کند، همان‌طور که کارگران معدن طیس نتوانستند،

اخبار کارگری نشان می‌دهد که معدنچوی طیس، یک «نمونه نادر» نبوده است. هر روز این اتفاقات مرگبار در ابعاد کوچک‌تر تکرار می‌شوند و هر چند هیاهو بر نمی‌انگیزند و آب از آب تکان نمی‌خورد

اضافه می‌کند: کارگران صنایع در مواردی حتی جرات رسانه‌های کردن حادثه را ندارند. طرف دستش قطع می‌شود، چشمش نابینا می‌شود یا خدای ناکرده همکار بغل دستش فوت می‌کند اما حرفی نمی‌زند. نمی‌تواند سخن بگوید چون تشکل ندارد یعنی قدرت ندارد و چون رابطه حاکم بر کارگاه، «رابطه استاد-شاگردی» است.

او می‌افزاید: در رابطه استاد-شاگردی، اوستا یا کارفرما در کلیه موارد حق حاکمیت دارد؛ ساعت کار و دستمزد و مرخصی و... را اوستا بدون توجه به اینکه کارگر یا شاگرد هم حقی دارد تعیین می‌کند و کارگر محکوم است بپذیرد، مانند امروز جامعه کارگری که کارگر فاقد حق و حقوق قانونی مبتنی بر قانون اساسی و قانون کار است. کارگران از حق حاکمیت اراده در عقد قرارداد محروم‌اند. آنها از حق تعیین دستمزد عادلانه و شرافتمندانه محروم‌اند و آنها از حق داشتن تشکل کارگری آزاد و مستقل و قدرتمند بدون دخالت کارفرما و دولت محروم‌اند و در نتیجه از حق ایمنی محروم‌اند و این چنین است که هر روز چند کارگر فوت می‌کنند.

اخبار را دیدیم. هر روز، فوت ۵ کارگر در اثر حادثه کار رسانه‌ای می‌شود. بسیاری از حوادث هم در قالب رابطه استاد-شاگردی پنهان می‌مانند و پایشان به اخبار نمی‌رسد، ضمن اینکه بعد از حادثه معدن طیس، حداقل دو حادثه معدن دیگر اتفاق افتاده و دست یک کارگر معدن فوت شده است بنابراین «معدن طیس» یک بدشانسی اتفاقی نبوده است، «مشکل» ساختاری و سیستماتیک بود و با قرائت سوگنامه برای معدن طیس، چیزی عوض نمی‌شود.

به نصفه ماه نرسیده، تمام می‌شود. بسیاری از کارگرانی که برای ساده‌ترین چیزها قسط نزدیک به ماهی ۱۰ میلیون تومان دارند، با سبیلی صورت خود را سرخ نگه می‌دارند. مادر عرف کارگاهی خود مبلغی به نام حق سفر داشته که همواره به ماه دوم سال داده می‌شد اما اکنون در مهر ماه و در پاییز پرداخت شد. مبلغی به عنوان تقسیم سود مجمع سالیانه شرکت هم داشتیم که اکنون به ۳ قسط تقسیمش کردند. این سود هم پرداخت نشده و مدیران می‌گویند که پولی برای دادن سود ندارد.

مشکلات مدیریتی و مالی شرکت

آقای «س» از فعالان کارگری شرکت نیز می‌گوید: مجموعه فولاد زرد با بیش از ۳ هزار نفر نیروی کارگر هنوز طرح طبقه‌بندی مشاغل در درون کارگاه ندارد. برای مثال ما از سال‌های گذشته که تأمین اجتماعی بر عناوین شغلی صحبت تاکید کرد، بیمه خود را با عناوین صحیح رد می‌کنیم اما هنوز جوشکار درجه یک شرکت‌مان، لباس مخصوص جوشکاری ندارد و در ریف حقوقی او نیز به اندازه یک جوشکار نیست. وقتی می‌گویم چرا لباس مخصوص برای یک عنوان شغلی (مثل جوشکار) داده نمی‌شود، پاسخ می‌دهند که «شرح شغل» وی هنوز نیامده است!

وی با اشاره به مشکلات اخیر شرکت از نظر مالی، افزود: یکی از مشکلاتی که باعث شده مجموعه دچار افت تولید و کاهش در آمد شود، بحث عدم اختصاص ماده اولیه لازم است و در انبارهای ما مواد اولیه‌ای مثل کک و بنتونیت ناکافی است. در واحدهای دولتی انبارهای مواد اولیه کامل است ولی در این شرکت نیمه‌خصوصی، با وجود اینکه دولت هنوز سهم دارد، ماده اولیه به‌یژه در حوزه سوختی (کک و زغال سنگ) تأمین نمی‌شود. این فعال کارگری اضافه کرد: کوره‌های شرکت فولاد ما به نحوی توسط چینی‌ها ساخته شده که زغال درجه یک خارجی و کک خاص وارداتی در آن مصرف شود و چون مواد سوختی (کک) درجه چندم ناخالص برای سوخت استفاده می‌شود، ماشین‌آلات و کوره آسیب دیده و هم سطح آلایندگی محیط برای کارگران بسیار بالا رفته و در عین حال تولیدافت کرده است.

آقای «س» تصریح کرد: به نظر می‌رسد که مالکیت شرکت در حوزه خصوصی دولتی ۵۰-۵۰ است و مجموعه زبسکو مابقی امتیاز بهره‌برداری شرکت را از دولت اجاره کرده است. در چنین شرایطی است که ما با وجود اعتراض نتوانستیم توجه مسئولان را به مطالبات خود جلب کنیم. این در حالی است که فعالیت فولاد از جمله تولیدات پر سود کشور است اما کار به نحوی است که ما به مرور رو باید برای برکردن کسری خود و کارخانه چهار شیفته کار کنیم. کار چهار شیفته در کارگاه ما به این نحو است که ۳ شیفته متوالی کار می‌کنیم و یک شیفته میانی استراحت داریم که قاعدتاً این میزان کار بسیار سنگین است و فرم هر نسبت حقوق متناسب با آن پرداخته شود.

خبر

حق السعی نیروهای مخابرات خوزستان قطع شد

نیروهای مخابرات خوزستان می‌گویند: اداره کار به بهانه تغییر پیمانکار، آرای هیأت‌های تشخیص و حل اختلاف را تغییر داد و حق السعی نیروهای اخراج شده را قطع کرد. جمعی از این افراد در گفت‌وگو با ایلنا گفتند: اداره کار می‌گوید از آنجا که شرکت پیمانکار خدمات اول با مخابرات استان خوزستان قطع همکاری کرده، پس دیگر نیازی به رسیدگی به شکایت کارگران نیست. این کارگران می‌گویند: قطع حق السعی مابقی قانونی است. شرکت خدمات اول هنوز مفاصاحساب خود را به هیأت‌های اداره کار نداده و به‌طور کامل تسویه حساب نکرده است. ضمن اینکه رأی ما با شرکت مخابرات ایران است اما اداره کار از مخابرات خوزستان استعلام گرفته است.

طبق این گزارش، ۷۰ نفر از نیروهای پیمانکاری مخابرات خوزستان بعد از گذشت حدود ۳ سال و با وجود داشتن حکم

خبر

۱۶۸مین روز از تجمع جوانان جویای کار در هفت تپه

تعدادی از جوانان جویای کار هفت‌تپه تقریباً از ابتدای سال مقابل درب ورودی مجتمع کشت و صنعت هفت تپه تجمع کرده‌اند. این تجمع صبح روز دوشنبه (۲۳ مهرماه) برای ۱۶۸مین روز متوالی ادامه داشت. به گزارش ایلنا، حاضران در این تجمع، خواستار اشتغال جوانان بومی در مجتمع کشت و صنعت هفت تپه هستند. یکی از این جوانان می‌گوید: شهر هفت تپه دارای یکی از بزرگترین منابع نیشکر کشور است، بنابراین جوانان جویای کار تحصیل کرده و ساده بومی این منطقه انتظار اشتغال در این مجموعه بزرگ را دارند.

به گفته او، ۱۶۸ روز پیش که تجمعات اعتراضی برای کار در مجتمع نیشکر هفت تپه آغاز شده نه تنها مسئولان کاری انجام ندادند بلکه برخی از کارگران از سوی برخی نهادهای امنیتی احضار شده‌اند. جوانان هفت تپه خواستار اجرای

طرحی هستند که در آن، بومی‌ها برای اشتغال در صنایع محلی، دارای اولویت باشند. آنها معتقدند تا زمانی که مردم محلی آلودگی‌های زیست محیطی صنایع را تحمل می‌کنند، باید در استخدام، اولویت داشته باشند.